

ಕಾಸರಗೋಡಿನವರಾದ ಜಯಶ್ರೀ ಬಿ. ಕಬಿ ಅವರು ಪದವಿವರೀನ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಾಸರಗೋಡಿನಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ ಮೈಸೂರಿನ ಮಾನಸಗಂಗೋಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರ್ಣಿತ್ತೇ ಎಂ.ಎ. ಓದಿದರು. ಇತ್ತೀಚಿಗ್ನೇ ಹೆಚ್.ಡಿ ಪದವಿ ಪಡೆದಿರುವ ಅವರು ಕನ್ನಡ, ತುಳು, ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆ ಬಳ್ಳವರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ತುಮಕೂರಿನ ಹುಳಿಯಾರು ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದಜ್ಞ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಸಹಾಯಿಕೆ ಪ್ರಾಧಾಪಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ‘ತೇರೆದಂತೆ ಹಾದಿ’ (ಮೈಚಾರಿಕ ಲೇಖನಗಳು), ‘ಬಿಳಿಕು ಬಳಿ’ (ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ) ‘ಕೇಳಿಸದ ಸದ್ಗುಣ’ (ಕವನ ಸಂಕಲನ) ಇವರ ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳು.

ಉರಿದೀ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ತಿರುಪುವ ವೈದಿಕಶಾಖೆಯ ಪ್ರತೀಕಾವಾಗಿದೆ ಈ ಘಟನೆ.

ತನ್ನ ಸವತಿಗೆ ಮಹುಪುವ ಗಂಡು ಮಗು ಲಜ್ಜಾನಿಗೆ ಅಕ್ಕರೆ ತೋರುವ, ಗಂಡನ ಅವಜ್ಞೆ, ಅನಾದರಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಪಾರೋಳಿಯ ಪಾತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ರಾಮಾಯಣದ ಉಮಿಳೆಯ ಪಾತ್ರದಂತೆಯೇ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮಂಂಚೆ ಮುದುಕಿಯಾಗಿ ಸಾರುವ ಪಾರೋಳಿಯ ಸಾವಿನ ಗಿಗಿರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿತಾಳರು ಅವಶೋಂದಿಗೆ ತಾವಾಡಿದ ಕಟು ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ಮರುಗುತ್ತಾರೆ.

ಕ್ರಮಾಮಣಿಯಾದ ಆಕೆ ತನ್ನ ಹೊನೆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ‘ಅವರು ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಾರೆಯೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಕ್ರಿಳದಲ್ಲಿ ಬಿತಾಳರ ಜಪತವ ಮಾಡುವ ಬಾಯಿ ನಡುಗುತ್ತದೆ. ತಾನೆಸಿದ ಪ್ರಮಾದ ಬಹುಶಃ ಅವರಿಗೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕಾವ್ಯ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಗಿನಿದಲೇ ದುರಂತ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ, ಮೋವಿನಿದ ಬೆಲ್ಗ ಸಾಯಿತ್ವಾರೆ.

ಪಾರೋಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸರಸೋತಿ, ನಾಗವೇಣಿ ಅವರದ್ದು ತುಸು ಗಣ್ಯ ಪಾತ್ರಗಳು. ಅವರು ನಂಬಿ ಮೋಸ ಹೋಗುವುದು, ವಿಧಿಯ ಆಟಕ್ಕೆ ಮರುಗುವುದು ಇವುಗಳ ಹೋರತಾಗಿಯೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಳಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಲಜ್ಜನಂತಹ ಗಂಡ, ನಿರಂತರ ಕೆಪ್ಪಗಳಿಂದ ಹತಾಶಜಾಗುವ ನಾಗವೇಣಿ ಒಮ್ಮೆ ಅಶ್ವತಃಗೆ ಯತ್ನಿಸಿದರೂ ತದನಂತರ ‘ತನ್ನ ನರಗಳನ್ನು ತಿಕ್ಕ ಕೇದಿಯಾದರೂ ಬಾಳ್ಜಿ ಮಾಡಬೇಕು’

ಎಂಬ ಕಚ್ಚಿನಿದ ಬಾಳುತ್ತಾಳೆ.

ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ನಂತರವೂ ಬದುಕುವ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಭೂಲ, ಅದ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಸೋಗಿಲ್ಲದ ಅಪ್ಪಟ ಜೀವನ ಪ್ರೀತಿ ನಮಗೆ ಮಾದರಿ. ಅವರನ್ನು ಹೊರೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಯಾವುದು? ಪಾರೋಳಿ, ಸರಸೋತಿ, ನಾಗವೇಣಿ ಮೂರು ಪಾತ್ರಗಳು ಕೂಡ ಸಂಸಾರ, ಗಂಡಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಂಚಿಕು. ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಹಿಡಿತ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನೇ ತೆತ್ತುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಸ್ವಾಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬಗ್ಗೆ ಕನಸು ಕೂಡ ಕಾಣಿದೆ ಬದುಕಿದ ತಲೆಮಾರನ್ನು ಇವರು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಹೊರೆಯುವ ಜ್ಯೇಷ್ಠ, ಸ್ತೋತ್ರೀಲತೆ ದೊಡ್ಡದ್ದು. ಹಸು ನಾಕಿ ಹಾಲು ಕರೆಯುವ, ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿ ಬೆಳೆಯುವ, ನಿಸಗಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಅಂತಃಕರಣ ದೊಡ್ಡದ್ದು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಅನುಕೂಲತೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಇವರಲ್ಲಿ ನಾಗವೇಣಿ ಪಿಯಾನೋ ಕಲಿತ ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ. ರಾಮ್ಯತಾಳರ ಮೌಮ್ಹಿಗ್ಯ, ಲಜ್ಜನ ಮಗ ರಾಮ ಆದರ್ವವಾದಿಯಾಗಿದ್ದು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣು ಜೀವಗಳನ್ನು ಸಮಾನತೆ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣುವುದು ಕಾದಂಬರಿಯ ಕೇಳನೆಯ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿನ ತಿರುವು.

ಆದರೂ ಕಾದಂಬರಿಯ ಓದು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಬರುವುದು ಗಂಡನ ಮದುವೆಗೆ ಉಪಿಸುಕಾಯಿ ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಪಾರೋಳಿಯ ಚಿತ್ರ.